

LÄHETYSNÄKY KANSAINVÄLISYYSLINJALLA

Jani Kokko
Opinnäytetyö, syksy 2016
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma
Kirkon nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) + kirkon
nuorisotyöntekijän
virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Kokko, Jani. Lähetysnäky Kansainvälisyyslinjalla. Syksy 2016, 42 s., 1 liite. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kirkon nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyöntekijän virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetysten ylläpitämän Kansanlähetysopiston Kansainvälisyyslinjan käyneiden opiskelijoiden kokemuksia Kansainvälisyyslinjasta heidän omaa lähetysnäkyään ja tulevaisuuden lähetystyönäkymiä ajatellen. Tutkimuksen tarkoituksena oli kuvata ja analysoida Kansainvälisyyslinjan vaikutusta Kansainvälisyyslinjan käyneiden opiskelijoiden lähetysnäkyyn sekä lähetystyöhön lähtemiseen. Tutkimus muodostui Kansainvälisyyslinjan työryhmän toiveista kerätä tietoa Kansainvälisyyslinjan käyneiltä opiskelijoilta sekä ajatuksesta, voisiko Kansainvälisyyslinjaa kehittää, jotta se tukisi enemmän lähetystyöhön lähtemistä. Kansainvälisyyslinjan käyneistä opiskelijoista tutkimukseen valittiin seitsemän opiskelijaa. Tutkimus on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus ja tutkimusasetelmana on toimintatutkimus.

Tutkimus on puolistrukturoitu teemahaastattelututkimus. Jokainen tutkimukseen osallistunut henkilö haastateltiin yksilöllisesti. Haastattelut toteutettiin puhelimen välityksellä sekä nauhoitettiin kesän 2016 aikana. Tämän jälkeen haastattelut litteroitiin. Litteroidun tutkimusaineiston analyysimenetelmänä käytettiin aineistolähtöistä sisällönanalyysiä. Tutkimuksen perusteella voidaan todeta, että lähetysnäky on henkilökohtainen asia ja Jumalan asettama tehtävä, jota on vaikea mitata. Tutkimus osoittaa, että Kansainvälisyyslinja ei välttämättä sytytä lähetysnäkyä, mutta antaa hyvät mahdollisuudet etsiä sitä hengellisessä ympäristössä.

Asiasanat: kansanlähetys, lähetystyö, lähetysnäky, lähetyskäsky, kvalitatiivinen tutkimus

ABSTRACT

Kokko, Jani. Transmission sight in a International Line. 42 p., 1 appendice. Language: Finnish. Autumn 2016. Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this study was to explore people who study on the International Line. Line works under the Finnish Evangelical Lutheran Missionary Institute. The purpose of the study is experience how the International Line effects to the people's own transmission sight and their plans to work with missionary. Data of this study were collected using interviews. 7 subjects were selected who participated in International Line training. This research is qualitative and research position is action research.

The methods used in the study were semi-structured theme interviews. Everyone who participated in the research was interviewed personally by telephone and by using the recorder. The interviews were accomplished in summer 2016. The interviews were transcribed. The analysis method used was content analysis. The research shows that the transmission sight is a personal thing. Transmission sight is given by God. That is why it is difficult to measure. Research shows that the International Line doesn't give the transmission sight because it is coming from God. But International Line gives opportunities to seek a personal transmission sight in a spiritual environment.

Keywords: mission, missionary, transmission sight, mission order, qualitative research

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 SUOMEN EVANKELISLUTERILAINEN KANSANLÄHETYS.....	8
2.1 Kansanlähetyksen historia.....	8
2.2 Kansanlähetyksen nykypäivänä.....	9
2.3 Kansanlähetyksen opisto	10
2.4 Kansainvälisyyslinja	10
2.4.1 Opintojen toteutus suunnitelma	11
2.4.2 Opintojen sisältö	12
3 LÄHETYSTYÖ	13
3.1 Lähetyskäsky	14
3.2 Lähetysnäyn määrittely	14
3.3 Lyhyt katsaus lähetystyön historiaan	15
3.4 Suomen lähetystyöntekijöiden historiaa	16
3.5 Pitkäaikainen lähetystyö ulkomailla.....	17
3.6 Aktiivisuus.....	18
4 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA TUTKIMUSKYSYMYS	20
4.1 Tutkimustehtävä	20
4.2 Tutkimuskysymys	20
5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	22
5.1 Tutkimusstrategia ja tutkimusasetelma	22
5.2 Aineiston koostumisen menetelmät.....	23
5.3 Haastattelut.....	24
5.4 Aineiston analyysimenetelmät	24
5.4.1 Litterointi.....	25
5.4.2 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi.....	25
6 TUTKIMUSTULOKSET	27
6.1 Tutkimustulosten jäsentelyä	27
6.2 Kansainvälisyyslinjalle hakeutuminen	28
6.3 Kokemuksia lähetysnäystä ja lähetyskäskystä.....	30
6.4 Kansainvälisyyslinjan vaikuttaminen lähetysnäkyyn ja tulevaisuuden näkymät lähetystyössä.....	31

6.5 Kokemukset Kansainvälisyyslinjasta	34
7 POHDINTA	37
7.1 Prosessin kuvaus ja tunnelmat	37
7.2 Eettisyys ja tulosten pohdintaa	39
LÄHTEET	40
LIITE 1: HAASTATTELURUNKO	42

1 JOHDANTO

Riittääkö halu nähdä maailmaa lähetystyön motiiviksi? Se ei ole huono motiivi ainakaan, jos haluaa tarkastella maailmaa. Kuitenkin pysyvä työnteko vieraassa ympäristössä vaatii halun ohella myös runsaasti kestävyyttä sekä sopeutumiskykyä. Aro-Heinilän ja Junkkaalan (2008, 92) mukaan jokaisen nuoren kristityn, jolla on edes vähän koulutusta ja kielitaitoa, terveyttä sekä ennen kaikkea halua palvella Jumalaa, tulisi miettiä lähetyksen antamaa haastetta. Motiiviksi lähetykseen lähtemiseen riittävät avoimet silmät nähdä maailman hätä ja avoin mieli ja sydän palvella Jumalaa. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 92.)

Jokaisen kristityn ei pidä lähteä lähetystyöhön. Joku, jonka olisi pitänyt lähteä lähetystyöhön, on jäänyt kotimaan kamaralle ja puolestaan joku, jonka olisi parempi ollut jäädä tänne, sinnittelee jossakin kaukomailla. Kuka sitten on sopiva lähtijä ja pitääkö siihen olla erityinen kutsumus? (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 92.) Tutkimuksessani pohdin vastuksia näihin kysymyksiin, avaan lähetysnäyn ja lähetyksäkäsken käsitteitä sekä pohdin Kansainvälisyyslinjan käyneiden henkilöiden kokemuksia linjasta sekä heidän omasta lähetysnäystäään.

Yksi Kansanlähetysohiston alaisuudessa toimivista linjoista on Kansainvälisyyslinja, joka mahdollistaa nuorille itsensä etsimisen lisäksi ulkomaille lähtemisen. Lähtemisen ajatus on, että siellä voi joko etsiä tai toteuttaa omaa lähetysnäkyä. Opinnäytetyössäni tutkin Kansainvälisyyslinjan käyneiden kokemuksia linjasta sekä heidän lähetysnäystäään haastattelumenetelmää käyttämällä.

Kansainvälisyyslinjan tarkoituksena on tarjota nuorille mahdollisuus tutustua vieraaseen kulttuuriin sekä lähetystyöhön. Linjalle tulleessaan henkilön ei tarvitse olla valmis, vaan ajatuksena on, että linja voi antaa eväitä ja kasvunsiemeniä omaan elämään. Kansainvälisyyslinja voi tukea ja auttaa oman polun

löytämisessä. Se voi vahvistaa henkilöä siihen, mihin oma polku suuntautuu ja mikä tuntuu luontevalta ja oikealta omassa elämässä.

Ajatus on, että jokainen voi saada Kansainvälisyyslinjalta jotakin. Kaikki eivät lähde ulkomaanvaihtoon, eikä se ole tarkoituskaan. Tärkeämpää on löytää omaan elämään jotakin sellaista sisältöä, josta tulisi jotakin pysyvää, ja joka vahvistaisi omaa uskoa ja omaa itsetuntoa.

Tutkimuksessani haluan pohtia ja löytää vastauksia siihen, oliko lähetysnäky linjan käyneillä henkilöillä jo ennen linjaa ja vahvistuiko heidän henkilökohtainen lähetysnäky Kansainvälisyyslinjalla. Tutkimukseni on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Aineistonkoonnin menetelmänä tutkimuksessani olen käyttänyt teemahaastattelua. Haastattelukysymyksissä minulla oli eri teemoja, joita täydensin tarkentavilla kysymyksillä. Yhdessä tilaajan kanssa valitsimme Kansainvälisyyslinjalta seitsemän henkilöä haastateltavakseni. Nämä seitsemän henkilöä valittiin niin, että jokainen heistä tuli hieman erilaisista taustoista ja jokaisella heillä oli erilaisia ja toiveita Kansainvälisyyslinjaa ja ulkomaanharjoittelua kohtaan. Halusimme yhdessä tilaajan kanssa valita tutkimukseeni osallistuneet henkilöt vastaavin perustein, jotta tutkimuksestani tulisi näkymään erilaisia vaihtoehtoja ja tapoja toteuttaa lähetysnäkyä Kansainvälisyyslinjan jälkeen. Tämä lisää osaltaan myös tutkimukseni luotettavuutta. Kaikki haastattelut toteutin yksilöhaastatteluina. Haastattelukysymysten runko löytyy liitteenä työni lopusta.

2 SUOMEN EVANKELISLUTERILAINEN KANSANLÄHETYS

Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys (SEKL) perustettiin vuonna 1967. Se on Suomen evankelisluterilaisen kirkon lähetysjärjestö, jonka tarkoituksena on toteuttaa Jeesuksen antamaa lähetyskäskyä sekä lähellä että kaukana. Kansanlähetys on herätysliike ja sen toiminta pohjaa Raamattuun sekä luterilaiseen tunnustukseen. Kansanlähetyksen tunnustuksena on: ”Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja.” (SEKL 2016.)

Kotimaassa Kansanlähetys kertoo evankeliumia hengellisen elämän syntymiseksi, vahvistamiseksi sekä syventämiseksi. Ajatuksena ja tavoitteena on, että Kristuksen rakkauden vaikutuksesta lähtisivät liikkeelle joko lähtijöinä tai lähettäjinä. Lähetysten sekä hengellisen elämän yhteys merkitsee lähetystyön ja kotimaan työn saumatonta yhteenkuuluvuutta. (SEKL 2016.)

2.1 Kansanlähetyksen historia

Kansanlähetyksen taustalla on vahvasti yhteiskunnan murros. Evankelistat löysivät hyviä keinoja kohdata kansaa raamatun valossa. Ihmisillä oli Jumalan antamia näkyjä ja uskallusta lähteä toimimaan Jumalan nimeen. Tämän seurauksena Jumalan sana eli Raamattu tavoitti monia ihmisiä. Siitä seurasi 1960-luvun suuret nuorisoherätykset. Herätysten aikaansaannosta olivat herätysliikkeet, joista yksi oli Viidesläinen kansanlähetys. (Rämä 1997, 181-182.)

Kansanlähetyksen perustus alkoi ylioppilaslähetyksen tiloissa vuonna 1967. Tuolloin kutsuttiin koolle perustettava kokous, jossa yksimielisesti tultiin siihen päätökseen, että kansanlähetys tulisi perustaa. Perustavassa kokouksessa valittiin myös ensimmäinen hallitus. Kansanlähetyksen toiminta alkoi hyvällä tahdilla sen perustamisvuonna. Tämän seurauksena myös alueelliset organisaatiot alkoivat kehittyä melkein itsestään. Alkuaikoina keskusteltiin

kansanlähetyksperheestä. Sillä tarkoitettiin erilaisia kristillisiä yhdistyksiä, joista osa on vieläkin mukana toiminnassa. Kansanlähetyks kasvoi ja levisi nopeasti kahtena ensimmäisenä vuonna. Kasvuntekijöitä olivat spontaanisuus, organisaation vahva kehittyminen sekä työntekijöiden määrällinen kasvu. (Rämä 1997, 33-35.)

Kansanlähetyksessä on sen syntymästä asti korostettu Raamattua Jumalan sanana, joka leimaa julistusta ja koko toimintaa. Lähetystyö ja evankeliointi ovat olleet Kansanlähetyksessä merkittävimmissä asemassa koko sen olemassaolon ajan. (Rämä 1997, 190-191.)

Kansanlähetyksen toiminnallisen puolen ydintä ovat yleisen pappeuden ja maallikkovastuun toteutuminen. Varsinkin kansanlähetyksen alussa hyvin harva pappi uskalsi tulla toimintaan mukaan. Tällöin maallikkovastuu korostui. Maallikoiden spontaanisuus oli myös yksi syy siihen, miksi kansanlähetyks levisi vauhdilla. (Väliaho 1987, 171.)

2.2 Kansanlähetyks nykypäivänä

Kansanlähetyks on lähetystyötä ja evankelioimistyötä samanaikaisesti tekevä lähetysjärjestö. Sekä lähetystyö että evankeliointi ovat todella suuria ja mittavia tehtäviä, jotka vaativat paljon ihmisiä sekä resursseja. Kansanlähetyksellä on monenlaista toimintaa, joka vie kyseistä työtä eteenpäin. Pitkän historiansa aikaansaannon mukaan on syntynyt yleinen tehtävä, joka voidaan kiteyttää sanoin: "Evankelioikaa kansa evankelioimaan kansoja." (Rämä 1997, 190.)

Kansanlähetyksellä on tällä hetkellä 68 lähettiä ympäri maailmaa. Lähetit toimivat viidellätoista eri työalueella Aasiassa, Afrikassa, Euroopassa ja Oseaniassa. Lähetit tekevät monenlaista työtä kyseisissä maissa. Työ on esimerkiksi seurakunta-, opetus-, media- ja kirjallisuustyötä. Tällä hetkellä Suomessa kansanlähetyks toimii 17 piirijärjestön kautta. Kotimaan työstä SEKLissä vastaa kotimaisen sekä ulkomaisen työn osastot. Ruotsissa puolestaan toimii Ruotsin Suomenkielinen Evankelisluterilainen Kansanlähetyks. (SEKL 2016.)

Kansainvälisyyslinja voi avata oven kahteen suuntaan: Voit löytää itsestäsi sisältä joko lähtijän tai lähettäjän.

2.3 Kansanlähetysopisto

Kansanlähetysopisto toimii Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen alaisuudessa. Kansanlähetysopisto sijaitsee Hausjärven Ryttylässä, ja siellä ei ole yhtä virallista tunnuslausetta. Tällä hetkellä opistolla käytetään tunnuslausetta: "Totuus kannattaa." Kansanlähetysoiston opetus pohjautuu kristilliseen maailmankatsomukseen. Koulutuksessa painottuvat teologiaan, nuorisotyöhön, kansainvälisyyteen ja lähetystyöhön kuuluvat oppiaineet sekä aktiiviseen kansalaisuuteen ja lähetystyöhön liittyvä koulutus. Opistolla on Apologialinja, Kansainvälisyyslinja, Lähetyslinja, Nuorisotyölinja, Palvelutyölinja, Raamattulinja, Teatterilinja, Teologialinja sekä Verkkoraamattukoulu. Opisto järjestää myös lyhytkursseja sekä koulutusta Kansanlähetyksen valtakunnallisille piiriorganisaatioille. (SEKL 2016.) Tutkimukseni Lähetyksenäkö Kansainvälisyyslinjalla tutkimukseni tilaajana toimii Kansanlähetysoiston Kansainvälisyyslinja.

2.4 Kansainvälisyyslinja

Kansanlähetysoiston Kansainvälisyyslinjalla on mahdollisuus tutustua vieraaseen kulttuuriin sekä lähetys- ja kehitysyhteistyöhön. Tällä hetkellä haku linjalle on jatkuva, mutta lähijaksoja järjestetään opistolla kaksi kertaa vuodessa. Kuuden viikon mittainen lähi- eli valmennusjakso järjestetään Kansanlähetysopistolla Ryttylässä. Valmennusjakson aikana perehdytään Raamattuun sekä saadaan valmiuksia uuteen kulttuuriin ja tukea kielitaitoon sopeutumiseen. Ulkomaanjaksolla puolestaan on mahdollisuus oppia paikallista kulttuuria ja kieltä sekä soveltaa omia taitojaan käytäntöön ja oppia uutta. Ulkomaanjakso on itsenäistä opiskelua, mutta samalla sitä seurataan ja ohjataan Ryttylästä käsin. Ulkomaanjakson pituus vaihtelee kahdesta kuukaudesta kahteen vuoteen. Ulkomaanjakso on mahdollista toteuttaa Kansanlähetyksen

omilla työalueilla. Toinen vaihtoehto on toteuttaa se yhteistyössä jonkun muun kristillisen järjestön kanssa. Ulkomaanjakso on itsenäistä työskentelyä ja jaksoon sisältyy päättötyö sovitusta aiheesta. Ulkomaanjakson jälkeen on paluujakso, joka sisältää opintojen arvioinnin ja paluuprosessin. Opiskelijan on mahdollista hakea Kelan opintotukea koko Kansainvälisyyslinjan ajaksi, ei vain ulkomaanjakson ajalle. (Kansanlähetysofisto i.a.)

2.4.1 Opintojen toteutussuunnitelma

Kansainvälisyyslinjan tärkeimpänä tavoitteena on auttaa opiskelijaa löytämään oma paikkansa lähetys- ja kehitysyhteistyössä. Koska opiskelu tapahtuu pääosin ulkomailla, on myös tärkeää perehdyttää opiskelija kulttuurien väliseen työhön ja tukea opiskelijan kasvua suvaitsevaisuudessa ja vastuunkannossa sekä auttaa opiskelijaa ymmärtämään tiimityön lainalaisuuksia. (Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012.)

Ulkomaanjaksoa ohjaavat Kansanlähetysofiston linjavastaava sekä hänen osoittama, kohdemaassa asuva, opiskeluohjaaja. Ulkomaanjakson jälkeen seuraa vähintään kahden viikon mittainen kotimaassa tapahtuva opintojakso, johon sisältyy paluuhaastattelu sekä seminaarityön loppuunsaattaminen. (Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012.)

Kansainvälisyyslinjalla opiskelijan rooli on itsenäinen ja opiskelijalta odotetaan itsenäistä ja vastuullista otetta. Linjavastaavalla on päävastuu opiskelujen ohjaamisessa ja hän toimii opiskelijan ohjaajana ja auttaa opiskelijaa tiedon hankinnassa. Opiskelija ja linjavastaava tekevät yhdessä kotimaassa HOPS:n, joka ohjaa opiskelijan opintoja. Opintojen kestosta riippuen opinnoista muodostuu 22–125 opintopisteen laajuinen kokonaisuus. Ulkomaan opiskelunohjaaja huolehtii puolestaan, että opiskelija saa tarvittavat ja riittävät valmiudet päästäkseen alkuun käytännön palvelutyön toteuttamisessa, saa opastusta toimiakseen kulttuurillisesti oikealla tavalla sekä löytää sopivia mahdollisuuksia kieli- ja kulttuuriopintojen suorittamiseen. (Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012.)

2.4.2 Opintojen sisältö

Kansainvälisyyslinjan opintojen sisältöön kuuluvat seuraavat aiheet:

- 1.) Kansainvälisen työn rakenteet ja lähettävän organisaation toiminta. Tämä sisältää yleistietoa työstä kansainvälisissä yhteyksissä. Sisältää myös tutustumisen Kansanlähetyksen organisaatioon ja toimintaan.
- 2.) Raamattu- ja teologiset opinnot: Opetusta Raamatusta, teologiasta ja luterilaisesta uskosta.
- 3.) Kieliopinnot: Englanninkielistä opetusta lähijaksolla ja käytännön opiskelua kohdemaassa.
- 4.) Kulttuuri ja sopeutuminen: Kohdemaan elinympäristö, talous ja uskonnot, lähetys- ja kehitysyhteistyö kohdemaissa. Nämä ovat eritysalueita, joita kohdemaassa opiskellaan.
- 5.) Työssäoppiminen: Varsinaisesta harjoittelusta annetut opintopisteet. Johtamistaidon perusteet ja projektijohtaminen ja raportointi (vain yli vuoden kestävät opinnot). Nämä ovat lisäkoulutusta kansainvälisyyslinjalla.
- 6.) Opinnäytetyö: Kirjallinen työ, jossa käsitellään jotain tiettyä kohdemaahan ja sen kulttuuriin liittyvää aihetta. Opintojen evaluointi ja henkilökohtainen kasvuprosessi: Ns. paluujakso eli opinnot, jotka suoritetaan Suomeen palaamisen jälkeen. Sisältää muun muassa paluuhaastattelun. (Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012.)

Opintokokonaisuuksien opetustapoina käytetään henkilökohtaisen opetuksen järjestämisen koskevan suunnitelman eli HOJKS:n laatimisen ja käytännön koti- ja kohdemaan harjoitteluiden lisäksi itsenäistä opiskelua, johon kuuluu kirjojen, videoiden, havainnoinnin, haastattelujen, internetin ja Moodle-työskentelyn eli verkko-oppimisalustan käyttö. Opetusmuotoina toimivat luennot, opetuskeskustelut, ryhmätyöt, oppimispäiväkirja, palaute- ja arviointikeskustelut sekä seminaarityö ja sen arviointi. (Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012.)

3 LÄHETYSTYÖ

Lähetystyö perustuu Jeesuksen antamaan lähetyskäskyyn. Lähetystyö on kirkon toimi ja sen tehtävänä on viedä evankeliumia niiden ihmisten luokse, jotka eivät ole sitä vielä kuulleet. Kyseinen aate lähtee Jumalan sanasta eli Raamatusta. Lähetystyö ja evankeliointi ovat Raamatun keskeisiä asioita. Evankeliointi voidaan asettaa lähetystyön sisälle. Evankelioinnin ja lähetystyön ero on se, että lähetystyön koko tehtävänä on lähteä eri maihin ja evankelioinnin voi keskittää kristuksen sanomaksi. (Lähetystyö 2012.)

Nykyään jokaisella lähetystyöhön pyrkivällä tulee olla ammatillinen koulutus. Myös käytännön kokemus katsotaan eduksi. Sen vuoksi alussa tehdään lyhyitä aktiomatkoja. Moniin maihin vaaditaan käytännön kokemusta. Tarkoituksena on, että lähetystyöhön valmistautunut henkilö pyritään lähettämään hänen haluamalleen työalalle. Lähettäjänä toimivat lähtevän henkilön itse valitsevat lähetysjärjestöt, jotka ovat kouluttaneet lähtevän. (Lehtiö & Sääksi 2007, 80–81.)

Mielikuvissa kristillinen lähetystyö liittyy aktiiviseen toimintaan, joka korostaa kahta asiaa: lähettämistä ja lähtemistä. Kuitenkin lähetystyö pitää sisällään enemmän asioita. Lähetystyön lähtökohtana on ylikuonnollinen Jumalan työ, jossa Jumala kutsumuksellaan lähettää ihmisiä lähetystyöhön. Avainkäsitteeksi tuli 1950-luvulla Jumalan lähetys; Mission Dei, joka tarkoittaa Jumalan lähetystä tai Jumalan tavalla. Tällä käsitteellä haluttiin korostaa lähetystyön liittymistä Jumalan kolminaisuuteen. Lisäksi haluttiin korostaa, että Jumala itse vastaa lähetystyöstä viimekädessä sekä johtaa sitä Jumalan täydellistä ilmestymistä kohti. (Ahonen 2003, 61–61.) Käsitteellisesti korostaa lähetystyössä sitä, että Jumala on johtaja tässä asiassa ja lähetystyö tapahtuu Jumalan tahdon mukaisesti. Lähetystyö on ylikuonnollista hengellistä työtä. (Aeschliman 2003, 15–17.)

3.1 Lähetyskäsky

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maanpäällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: Kastakaa heidät isän ja pojan ja pyhän hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt. 28:18–20.)

Tämä on Jeesuksen asettama lähetyskäsky, johon Raamatun evankeliumi Matteuksen mukaan loppuu. Jeesuksen käsky julistaa evankeliumia kaikille tarkoittaa sitä, että me emme voi itse määrittää kuulijoita. Ei siis ole väliä, onko ihminen mistä maasta tai kulttuurista lähtöisin, hänelle tulee kertoa Jeesuksesta käskyn mukaan. Jeesuksen kaste- ja lähetyskäskyssä tulee myös ilmi, että on vain yksi totuus ja sen kautta ihminen voi pelastua. On vain yksi Jumala ja yksi pelastaja. Jeesuksen luokse on monta tietä, mutta taivaaseen vain yksi tie. Se on Jeesus Kristus. (Norvanto 2015, 107–108.)

Tämä oli viimeinen kehotus ja toimeksianto kaikille, minkä Jeesus meille antoi ennen kuolemaansa. Kenellekään opetuslapsista ei jäänyt epäselväksi, mikä heidän tehtävänsä tulee olemaan kristittyinä. Vaikka osa heistä epäilikin tehtävää, se ei vaikuttanut Jeesuksen päätökseen lähettää heitä kyseiselle tehtävälle. Raamatun valossa Jeesus suostuu toimimaan yhä uudelleen epätäydellisten ihmisten välityksellä. Jeesus ei odota seuraajiltaan täydellisyyttä. (Kurppa-Silva 2015, 4–5.)

3.2 Lähetysnäyn määritelmä

Lähetysnäyn määritelmä on yhteydessä lähetyskäskyyn. Lähetysnäyn ymmärtäminen nousee Raamatusta ja Jeesuksen opetuksista, jotka ovat liikkuneet sukupolvelta toiselle ja kulttuurista toiseen. Lähetyskäsky on tarkoitettu kaikille Kristityille ja sen tarkoitus on viedä evankeliumia kaikille ihmisille, jotta he kuulisivat Kristuksesta. Lähetysnäky on henkilökohtainen tehtävä, jonka tarkoitus on toteuttaa lähetyskäskyä henkilön omassa elämässä. (Brattston 2014, 56.)

Oma lähetysnäky eli oma kutsumus Jumalan valtakunnassa on Jumalan asettama tehtävä ihmiselle. Kutsumuksia on monenlaisia. Kaikki eivät ole opettajia tai julistajia. Monet ihmiset palvelevat käytännön työssä. Heidän tehtävä on toimia maallisena todistuksena Kristuksesta. Kaikki tehtävät ovat tärkeitä ja kaikkien kutsumusten tarkoitus on viedä Kristuksen sanomaa eteenpäin. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 93.)

3.3 Lyhyt katsaus lähetystyön historiaan

Lähetystyön perustana pidetään Jeesuksen antamaa lähetyskäskyä. Kristuksen antamaa käskyä on käytetty monella tavalla historian aikana. Jeesuksen oma opetus oli lähetyskäskyn mukaan kastaminen ja opettaminen. Yhteys Kristukseen on kaiken perusta ja yhteys luodaan kasteessa. (Lehtiö & Sääksi 2007, 30–35.)

Kristittyjen tehtävä on Jeesuksen mukaan viedä Jumalan sanaa kaikille kansoille. Kuitenkin kristinuskon leviämisestä sen alkuaikoina tiedetään vähän. Esimerkiksi tietoa on hyvin vähän kristinuskon tulosta Egyptiin. Sen sijaan kristinuskon leviäminen toisella vuosisadalla oli jo varsin laajaa. Lähetystyön vuoksi kristillisten seurakuntien verkko ylittyi yli Roomalaisen maailman. Vaikka lähetystyö ja kristinuskon leviäminen eivät merkinneet vain maantieteellistä kasvua, oli samalla uusi usko rikkonut isoja näkymättömiä rajoja, joita juutalaisuus oli ennen tätä tehnyt. (Arffman 2011, 14–16.)

Nykyään lähetys nähdään enemmän monensuuntaisena, sillä kristinuskon painopiste on siirtynyt länsimaista etelään ja itään. Länsimainen tapa voidaan kokea muualla maailmassa vieraaksi, sillä meille usko ja elämä ovat erilisiä asioita, kun taas suuressa osassa maailmaa ne ymmärretään kokonaisuudeksi. Tällöin myös lähetystyö on tärkeää ymmärtää kokonaisvaltaisena, jolloin lähetys ja kansainvälinen diakonia integroituvat luontevasti toisiinsa. Yhtenä lähetyksen tämän päivän haasteena on kristinuskon pirstoutuminen. Vanhat kirkkokunnat menettävät jäseniään ja esimerkiksi erityisesti Afrikassa ja Aasiassa syntyy uusia, itsenäisiä kirkkoja. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 15.)

3.4 Suomen lähetystyöntekijöiden historiaa

Suomalainen lähetystyö on keskittynyt nimikkolähettiläiden eli ”nimikoitujen lähettiläiden” työhön. Seurakunta ja lähetysjärjestö sopivat nimikkolähettiläiden sopimuksen. Tärkeää on, että lähetystyöntekijä tietää, että hän ei ole tehtävässään yksin. Rukouksella on lähetystyössä suuri merkitys. (Lehtiö & Sääksi 2007, 86.) Lähetystyö on turhaa ilman rukousta, sillä lähetystyötä on kautta aikojen tehty ja tehdään edelleen rukouksen ilmapirissä. Rukous yhdistää kotona ja kaukana olevat. Jokaisen seurakunnan tulisi olla sekä lähetetty että lähetävä seurakunta. Ja jokaisen kristityn tuoda julki Jumalan sanaa ja tekoja kaikkialla maailmassa. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 94.)

Vaikka kansainvälinen diakonia ja kehitysyhteistyö tuntuvat meidän monen mielestä helpommin hyväksyttäviltä vaihtoehdoilta kuin lähetystyö, on todellisuudessa juuri lähetystyön piirissä otettu ensimmäiset askeleet kohti kansainvälistä diakoniaa ja kehitysyhteistyötä. Myös ekumeenisen liikkeen historia alkaa lähetysalueilta. Suomen Lähetysseuran ensimmäiset ulkomaantyöntekijät olivat ensimmäisiä suomalaisia kehitysyhteistyöntekijöitä. Ihmisen hengellistä ja fyysistä tarvetta ei voi erottaa toisistaan. Tämä oli heidän käsitys lähetysnäystä ja se ohjasi heidän toimintaansa. Tämä sama kokonaisvaltainen ihmiskäsitys on edelleen tämän päivän lähetysajattelun taustalla. Kristittyjä kutsutaan yhteiseen maailmanlaajuiseen vastuuseen sekä toisista että luomakunnasta. Apua jaetaan ilman ennakkoehtoja siellä, missä sitä tarvitaan. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 62.)

Lähetys kuuluu kristillisen seurakunnan olemukseen ja tavalliset kristityt ovat rukoilleet, lähettäneet ja lähteneet. Ensimmäisellä kristillisellä vuosisadalla evankeliumi levisi lähes koko silloiseen tunnettuun maailmaan. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 15–16.) Evankeliumi Kristuksesta on kautta aikojen levinnyt mitä merkittävässä määrin spontaanisti ihmisten luonnollisten yhteyksien kautta. Tällaisessa kanssakäymisessä todistukseen on vaikuttanut kristillinen elämäntapa, mikä lähetysten piirissä on herättänyt keskustelua siitä, mikä vaikutus kristillisellä elämäntavalla on uskontodistukseen. Kun perinteinen sielunhoito ja julistus ei tavoittanut ihmisiä, kirkot uhkasivat jäädä syrjään

yhteiskunnan valtavirrasta. Tällöin välttämättömänä pidettiin tämän eristäytyneisyyden murtamista niin, että kirkko tulisi uudelleen läsnäolevaksi yhteiskunnassa. Siitä syntyi termi ”kristillinen läsnäolo”. Ajatus kristillisestä läsnäolosta ja vaikutuksesta ilman sanoja on kirkolliseen kehitysapuun ja kansainväliseen diakoniaan liittyvä myönteinen haaste, mutta ongelma myös silloin, jos lähetyksessä ei ole löydetty balanssia julistus- ja opetustyön sekä kehitystyön välillä. (Ahonen A. 2000, 265–267.)

Suhteessa lähetykseen kristityllä on kaksi vaihtoehtoa: lähteä tai lähettää. Seurakunta, joka on sulkeutunut itseensä, on kuollut seurakunta. Kaikkien tehtävä ei ole lähteä työhön ulkomaille, mutta kaikkien tehtävä on olla mukana Jumalan lähetyksessä. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 16.)

Lähetystyöstä on herkästi juurtunut ajatus sen raskaudesta ja vaikeudesta. Tämä johtuu siitä, että se muuttaa totuttuja tapojamme. Se on pelottavaa ja siksi siihen voi olla myös vaikeaa sopeutua. Lähetystyö avaa kuitenkin uusia mahdollisuuksia ja se on rikkautta. Kun Kristus kutsuu ja lähettää, Hän tietää mitä tekee ja ketä lähettää. Lähetystyö on iloinen asia, koska se on Kristuksen palveluksessa olemista. Ihmisten kohtaaminen, Jumalan tekojen ihmettely sekä ihmisten elämäntapojen pienet ilot tekevät lähetystyöstä rikkaan ja inhimillisen. Lähetystyö on Jumalan teoista iloittsemista uhrautumisen sijaan. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 100–102.)

3.5 Pitkäaikainen lähetystyö ulkomailla

Pitkäaikainen lähetystyö eli lähetystyö alkaa kutsumuksesta eli lähetyksnäystä. Motiivi voi olla nuorella hyvin pienikin ja esimerkiksi halu nähdä maailmaa. Kuitenkin lähetystyön motiiveja on hyvä olla ja tärkeää on ymmärtää, että lähetystyö on Jumalan asettama hengellinen tehtävä. Jokainen kristitty on kutsuttu lähetyksessä viemään Jumalan sanaa eteenpäin. Lähetystyö ei tarkoita vain tehtävää toisella puolella maailmaa, vaan se voi tapahtua myös kotimaassa. Tätä voisi ennemmin kutsua, että palvelee Jumalaa kotimaassa. Kaikki eivät tietenkään voi lähteä, mutta kaikki voivat olla lähettäjiä. Tämä

tarkoittaa sitä, että lähtijää voi tukea esimerkiksi rahallisesti. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 91–94.)

3.6 Aktiotyö

Aktiotyö on toiselta nimeltään lyhytaikainen lähetystyö. Aktiotyö on myös lähetystyötä. Kun haluamme ymmärtää mitä aktiotyö on, tulee meidän jakaa se kahdeksaan malliin. Kohdat ovat seuraavat: aika, tehtävä, koko, sijainti, ihmisten kansallisuus, lähettäjä, lähetys ajattelu (mission philosophy), johtaminen, sekä harjoittelu. (Aeschliman 2003, 67.)

Lyhytaikainen lähetystyö jaetaan neljään eri alueeseen niiden kestojen perusteella. Ensimmäisenä on mini aktiotyö, joka kestää noin päivän. Toisena on normaali aktiotyö, joka kestää noin viikon verran. Sitten on kausiluonteinen aktiotyö, joka kestää yleensä esimerkiksi kesäajan tai talven yli. Viimeisenä on pidennetty aktiotyö, joka voi olla kestoltaan jopa yli vuoden mittainen. (Aeschliman 2003, 67–101.)

Toisena mallina on tehtävä. Tämä tarkoittaa sitä työtä eli tehtävää mitä olet menossa tekemään lyhytaikaiseen lähetystyöhön eli aktioon. Tehtäviä aktiossa on useita. Tehtävät voidaan kuitenkin asettaa neljään ylempään sarakkeeseen, jotka ovat: evankeliointi, todistustyö, opetuslapseus ja auttamistyö. (Aeschliman 2003, 67–101.)

Kolmantena mallina toimii aktion koko. Koko voi olla yhden ihmisen työ tai parityötä. Aktiotyö voi olla kooltaan myös tiimityötä ja tiimi voi olla joko iso tai pieni. Tehtävästä riippuen aktion koko vaikuttaa aktion toimivuuteen. Neljäntenä mallina toimii sijainti, joka aktiotyössä voi olla muuttuva. Esimerkiksi pitkäaikainen lähetystyö yleensä tapahtuu pitkän aikaa yhdessä paikkaa. Kun taas aktiotyö voi olla sijainniltaan vaihtuvaa, koska ajatkin ovat pienempiä. Samaan kohtaan voidaan lisätä malli viisi, jossa tarkastetaan kansallisuutta. Aktiotyössä kansallisuus voi vaihdella tehtävästä riippuen. Jopa aktion tiimin sisällä voi olla paljon eri kansallisuuksia. (Aeschliman 2003, 67–101.)

Kuudentena mallina toimii lähettäjä aktiivtyössä. Lyhytaikaisessa lähetystyössä lähettäjänä voi toimia kirkko, lähetysseurat, kristillinen järjestö tai itsensä lähettämänä. Seitsemäntenä mallina toimii lähetysajattelu, joka voidaan jakaa kolmeen pääkohtaan. Ne ovat: henkilökohtainen lähetystön määritelmä, kirkon arvot ja kirkon odotukset. (Aeschliman 2003, 67–101.)

Viimeinen eli kahdeksas malli on johtajuus ja harjoittelu. Jokaisella aktiolla on johtaja ja jokaiseen matkaan harjoitellaan. Näillä on merkitystä sekä lähtijälle että lähettäjälle. (Aeschliman 2003, 67–101.)

4 TUTKUMUSTEHTÄVÄ JA TUTKIMUSKYSYMYS

Olen tehnyt opinnäytetyöni ja tutkimuksen Ryttylän Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen Kansanopiston Kansainvälisyyslinjalle. Tässä kohdassa kerron mikä on tutkimustehtävä ja tutkimuskysymykseni.

4.1 Tutkimustehtävä

Tutkimustehtävän määrittelyyn vaikuttaa aina se, mitä aiheesta jo tiedetään, mutta erityisesti se, mitä aiheesta ei vielä tiedetä. Tutkimuksella pyritään aina kertomaan tutkimuskohteesta jotain ennen tuntematonta. Jokaiselle tutkimukselle on määritelty tutkimustehtävä, josta koko prosessi purkautuu. Tämä tehtävänasettelu on kaikkien muiden tutkimustoimien lähtökohta. Hyvä tutkimustehtävä mahtuu yhteen lauseeseen ja on luonteeltaan ytimekäs. (Hakala 2009, 128-129.)

Tutkimustehtäväni on kartoittaa Kansainvälisyyslinjan toimintaa ja sen vaikuttavuutta lähetyksnäkyyn sekä kuvata kansainvälisyyslinjan käyneiden kokemuksia linjasta ja linjan vaikuttavuudesta omaan lähetyksnäkyyn. Tarkoituksena on löytää tietoa siitä, että vaikuttaako Kansainvälisyyslinja lähetyksyöhön lähtemiseen.

4.2 Tutkimuskysymys

Tutkimuskysymykseni muotoutui sen mukaan mitä tutkimuksessa haluttiin saada selville. Tutkimuksessani halutaan löytää vastauksia siihen, vaikuttaako kansainvälisyyslinja sen käyneiden henkilöiden lähetyksnäkyyn. Tutkimuskysymyksiä on kaksi ja ne ovat:

1. *Miten Kansainvälisyyslinja vaikuttaa sen käyneiden henkilöiden henkilökohtaiseen lähetysnäkyyn?*
2. *Miten Kansainvälisyyslinjaa voisi kehittää?*

Vastauksia tutkimuskysymyksiini lähdin etsimään haastattelemalla Kansainvälisyyslinjan käyneitä henkilöitä. Tutkimukseni on teemahaastattelututkimus. Ensimmäisenä tutkimuksessani selvitän haastateltavieni elämäntilanteita sekä taustoja. Halusin selvittää, minkä ikäisiä henkilöitä Kansainvälisyyslinjalle hakeutuu ja vaikuttavatko ikä, aika ja elämäntilanne henkilöiden ajatusmaailmaan. Lisäksi tutkimuksessani selvitän henkilöiden ajatuksia lähetysnäystä sekä lähetyskäskystä ja kartoitan henkilöiden syitä hakeutua Kansainvälisyyslinjalle ja mitä se on merkinnyt heille.

Tutkimuskysymyksissä ei keskitytä vain henkilöiden henkilökohtaiseen näkemykseen lähetysnäystä ja lähetystyöstä. Huomioon otetaan myös Kansainvälisyyslinja ja sen vaikutus henkilöiden hengelliseen kasvuun ja lähetystyöhön lähtemiseen.

Tutkimukseni tuloksilla pyritään selvittämään, pystyykö Kansainvälisyyslinjaa kehittämään itsessään ja syntyikö lähetysnäky linjalla, vai oliko se henkilöillä jo ennen linjalle tuloa. Tutkimuksen avulla pyritään selittämään sitä, liittyykö lähetysnäyn löytyminen henkilöiden henkilökohtaiseen uskoon ja uskossa kasvamiseen. Tärkeää tutkimuksessa on myös se, että tulosten avulla pyritään selvittämään lähetysnäyn ja lähetystyön tulevaisuuden näkymiä.

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tutkimuksen kohteena on seitsemän kansainvälisyyslinjan käynnyttä opiskelijaa. Yksi opiskelijoista estyi tulemasta haastatteluun. Opiskelijat valittiin yhdessä kansainvälisyyslinjan vastaavan opettajan kanssa. Tutkimustani varten valitut opiskelijat olivat kaikki erilaisessa elämäntilanteessa. Lähtään haastateltavat olivat 20-28 vuotiaita nuoria aikuisia. Haastateltavistani vain yksi oli mies. Tässä osiossa kerron mitä tutkimusmenetelmiä tutkimuksessani käytin, kerron aineistonkeruun vaiheista sekä käyttämästäni tekniikoista aineiston analysoinnissa.

5.1 Tutkimusstrategia ja tutkimusasetelma

Tutkimukseni on laadullinen tutkimus. Laadullinen tutkimus kuvaa todellista elämää, jonka lähtökohtana on ajatus siitä, että todellisuus on moninainen. Kokonaisvaltaisen tutkimustuloksen vuoksi tulee kuitenkin ottaa huomioon, että todellisuutta ei voi hajottaa moniin pieniin osiin. Tapahtumat ja haastattelut muokkaavat toinen toisiaan. Tätä kautta onkin mahdollista löytää monisuuntaisia suhteita tutkimuksesta. Arvot ovat todella tärkeitä, sillä arvot muovaavat sitä mitä olemme tutkimassa. Laadullisessa tutkimuksessa yleisesti todetaan, että tutkimuksen pyrkimys on pikemminkin löytää ja paljastaa tosiasioita, kuin todentaa jo olemassa olevia totuuksia tai väittämiä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2014, 161.)

Ensin mietimme yhdessä tilaajan kanssa, että voisimme tehdä opinnäytetyöstä määrällisen tutkimuksen. Tarkoitus oli lähettää noin 200:lle kansainvälisyyslinjan käyneelle, vanhalle opiskelijalle, sähköinen kyselylomake. Hyvin nopeasti opinnäytetyön alkamisesta tuli ilmi, että tutkimustehtävää on vaikea toteuttaa määrällisenä. Koska tutkimustehtävän mukaisesti lähetysnäky oli vaikea kertoa numeraalisesti. Lähetysnäky on henkilökohtainen asia. Miten vahva lähetysnäky oli ennen linjaa ja muuttuiko tämä linjan aikana, on vaikea kertoa määrällisenä

tutkimuksena. Henkilökohtaisia asioita tutkittaessa on luontevampaa kohdata vastapuoli henkilökohtaisesti. Yhdessä tilaajan kanssa tulimme siihen lopputulokseen, että laadullinen tutkimus antaisi parhaan mahdollisen tutkimustuloksen. Tutkimuksessani haastattelin seitsemää vanhaa opiskelijaa teemahaastatteluna. Haastattelumenetelmiä on monia. Kuitenkin koin, että teemahaastattelu tukee parhaiten tätä opinnäytetyötä.

5.2 Aineistonkoonnin menetelmät

Kun haluamme tietää mitä toinen ajattelee ja miksi hän toimii tietyllä tavalla, paras tapa on kysyä se häneltä. Haastattelussa on myös muita hyviä puolia. Haastattelun yksi parhaista eduista on sen joustavuus. Esimerkiksi haastattelijalla tai haastateltavalla on mahdollista kysyä uudestaan tai tarkentaa kysymystä epäselvissä tilanteissa. Tätä mahdollisuutta ei ole esimerkiksi sähköposti-kyselyssä. Joustavaa haastattelussa on myös se, että haastattelijan ei tarvitse toistaa kysymyksiä tietyssä järjestyksessä. Haastattelun tärkeys piilee siinä, että saisimme mahdollisimman paljon tietoa siitä asiasta mitä tutkitaan. Tämän takia haastattelun parhaan tuloksen saamiseksi on hyvä antaa haastattelun teema ja haastattelukysymykset etukäteen haastatettaville. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 72–73.)

Teemahaastattelussa edetään ennalta valitun teeman ja siihen tukevien kysymysten varassa. Teemahaastattelussa korostuu ihmisten mielipiteet ja tulkinnat asioista. Kuitenkaan teemahaastattelussa ei voida kysellä mitä vain teemankaan sisällä, vaan siten, mikä edesauttaa parhaiten löytämään tutkimustulokset tutkimustehtävän mukaisesti. Periaatteessa etukäteen valittu teema tulee viitekehyksestä mitä asiasta jo tiedetään. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 74–75.)

5.3 Haastattelut

Haastattelut lähtivät liikkeelle tapaamisesta Kansanlähetysovistolla Ryttylässä. Siellä tapasin Kansainvälisyyslinjan vastaavan ohjaajan. Tapaamisen tarkoitus oli miettiä, ketkä olisivat haastateltavia. Tulimme nopeasti tulokseen, että valitsimme eri kursseilta seitsemän vanhaa opiskelijaa. Otimme yhteyttä heihin ja tapasin osan heistä samana päivänä Kansanlähetysovistolla. Kerroin mikä on opinnäytetyön tarkoitus ja mihin haastatteluilla pyritään.

Aluksi tarkoitus oli tehdä ryhmähaastattelu. Ryhmähaastattelun tarkoituksena oli saada haastateltavat yhdessä avoimilla kysymyksillä keskustelemaan antamistani aiheista. Valitettavasti tämä oli vaikea järjestää yhdessä seitsemän eri ihmisen kanssa, jotka olivat kaikki eri elämäntilanteissa. Päädyin tekemään haastattelut yksilöhaastatteluina.

Teemahaastattelun kysymykset luonnostelin yhdessä tilaajan ja opinnäytetyötä ohjaavan opettajani kanssa. Haastattelut aloitettiin kesällä 2016. Kesäajan takia oli vaikea löytää yhteistä tapaamisaikaa haastateltavieni kanssa. Sen vuoksi suurin osa haastatteluista toteutettiin puhelimen välityksellä heinäkuussa 2016. Tämä onnistui hyvin, sillä olin tavannut kaikki haastateltavani etukäteen opistolla ja minulla oli heihin henkilökohtainen kontakti. Seitsemästä kuudelle saatiin haastattelu toteutettua. Yksi haastattelu jäi toteuttamatta. Kuusi muuta haastattelua saatiin toteutettua hienosti ongelmitta. Kaikki haastattelut nauhoitettiin ja haastatteluissa käytettiin runkona valmista kysymyslomaketta.

5.4 Aineiston analyysimenetelmät

Sisällönanalyysi on dokumenttien sisällön kuvaamista sanallisesti. On tärkeää, että sisällönanalyysiä ei sekoiteta sisällön erittelyyn, joka tarkoittaa puolestaan dokumenttien analyysiä, jossa tekstin sisältöä kuvataan kvantitatiivisin keinoin. Sisällönanalyysi kertoo ja antaa tutkimuksista tarkempaa tietoa kuin sisällön erittely. Sisällönanalyysi mahdollistaa tiettyjä käsitteellisiä liikkumavapauksia.

(Tuomi & Sarajärvi 2009, 106–107.) Tutkimukseni aineiston analyysimenetelmänä on aineistolähtöinen sisällönanalyysi.

5.4.1 Litterointi

Litteroinnilla on tarkoitus kirjoittaa puhtaaksi tallennettu laadullinen aineisto. Litterointi voidaan tehdä koko aineistolle tai vain osalle siitä. Esimerkiksi litterointi voidaan tehdä, vaikka teema-alueiden mukaisesti. Aineiston kirjoittamisen tarkkuudesta ei ole yksiselitteistä ohjeistusta. Tärkeää on tietää, minkälaisia analyysia aiotaan aineistosta tehdä. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2014, 222.)

Parhaimman mahdollisen tuloksen saamiseksi tein litteroinnin sanasta sanaan äänitteestä kirjalliseksi tuotokseksi. Kirjoitin erikseen miettimistauot sekä pitkät tauot, joiden koin voivan vaikuttaa tutkimustulokseen. Haastattelut kestivät noin 20 minuutista puoleen tuntiin. Yhden haastattelun litterointi kesti noin 3 tuntia.

5.4.2 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Tutkimuksessa kaikki aineisto kertoo tutkittavasta ilmiöstä. Analyysin tarkoitus on kertoa sama sanallisesti ja selkeyttää tutkittavaa ilmiötä. Sisällönanalyysin tarkoitus on tehdä aineisto tiiviiseen ja selkeään muotoon kadottamatta sen ydintä. Aineistolähtöinen sisällönanalyysi voidaan kuvata kolmessa vaiheessa ennen lopputulosta. Ensimmäinen on pelkistäminen eli redusointi. Toinen vaihe on ryhmittely eli klusterointi ja kolmas vaihe on teoreettinen käsitteiden luominen eli abstrahointi. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 108.)

Ensimmäisessä vaiheessa, pelkistämässä, eli redusoinnissa analysoitava informaatio voi olla esimerkiksi äänitteistä litteroitu sanallinen tuotos. Ensimmäisen vaiheen tehtävänä on karsia pois kaikki epäolennainen. Sillä voidaan tarkoittaa tiivistämistä tai pilkkomista sen alueisiin. Pelkistämistä ohjaa aiheen tutkimustehtävä. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 108–109.)

Toisessa vaiheessa, klusteroinnissa eli ryhmittelyssä, on tarkoitus löytää aineistosta samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia. Samaan aikaan, kun aineistoa tutkitaan tarkasti, samalla ne ryhmitellään tai yhdistetään luokaksi. Tämän tehdessä on hyvä kertoa mikä on minkäkin luokan tai ryhmän tarkoitus. Tällä tarkoitetaan piirrettä tai esimerkiksi ominaisuutta. Ryhmittelyssä tai luokittelussa aineisto tiivistyy, koska yksittäiset tekijät yhdistetään yleisempiin käsitteisiin. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 110.)

Kolmas ja viimeinen vaihe on teoreettisten käsitteiden luominen eli abstrahointi. Tämän tarkoitus on erottaa tutkimuksen kannalta olennainen tieto ja tehdä niistä teoreettisia käsitteitä. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 111.)

Aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä vastaus tutkimustehtävään saadaan, kun yhdistellään käsitteitä. Tämä perustuu tulkintaan ja päättelyyn, jossa aineistoa edetään kohti käsitteellisempää näkemystä tutkittavasta ilmiöstä. Ensin tutkija tutustuu yleiskäsitteisiin, esimerkiksi teorian kautta, jolloin yleiskuva tutkimuskohteesta muodostuu. Tämä tarkoittaa sitä, että teoriaa ja johtopäätöksiä verrataan alkuperäiseen aineistoon. (Tuomi & Sarajärvi 2009, 112–113.)

6 TUTKIMUSTULOKSET

Tutkimukseni on laadullinen tutkimus. Tutkimuksessani haluttiin kartoittaa Kansainvälisyyslinjan käyneiden henkilöiden kokemuksia Kansainvälisyyslinjasta heidän lähetysnäkyään ja tulevaisuuden lähetystyönäkymiä ajatellen. Tutkimukseni tulokset saatiin haastattelemaalla kuutta Kansainvälisyyslinjan käynyttä henkilöä.

Tulososio on tutkimuksen kulmakivi. Tutkimuksen teorian ja empirian välillä tulisi olla ”jännitteellinen kytkentä”. Tämä tarkoittaa toimivaa suhdetta aikaisempien tutkimuksien eli teoriaosan ja saatujen tulosten välillä. Hyvään tutkimustulosten raportointiin kuuluu, että pystyy omalla tutkimuksella ylittämään aiempien tutkimusten kuvan kyseisestä aiheesta. (Hakala 2009, 212–213.) Jäsentäessäni ja kootessani opinnäytetyöni tutkimustuloksia olen käyttänyt apunani erilaisia tutkimuksen tekemiseen liittyviä oppaita, kuten Juha T. Hakalan vuonna 2009 kirjoittamaa uutta graduopasta.

Tutkimustuloksia kirjoittaessa on tärkeää luoda kokonaiskuva tuloksista sekä siitä, kuinka tuloksiin on päädytty. Tutkimuksen tekeminen on prosessi, joka syntyy ajan kanssa pohdiskellen. Oma motivaatio työtä kohtaan on myös tärkeää, koska silloin myös lukijat on helpompi saada kiinnostumaan aiheesta. (Hakala 2009, 212–213.)

6.1 Tutkimustulosten jäsentelyä

Kertoessani opinnäytetyöni tutkimustuloksista esitän ne haastattelukysymysteni teemojen avulla. Kuvaan näiden teemojen alle niitä asioita, joita haastattelemanani henkilöt ovat vastauksissaan halunneet tuoda esille. Jokaisessa tutkimustulososiossa käydään teemoittain läpi haastatteluista nousseet tulokset. Tuloksia pyritään analysoimaan teorian valossa sekä tekemään niistä johtopäätöksiä. Raportin Pohdinta luvussa olen tehnyt yhteenvetoa tutkimuksestani sekä analysoinut tutkimustehtävääni ja sen luotettavuutta.

Tutkimustuloksia heikensi se, että haastattelut toteutettiin puhelimen välityksellä kasvokkain kohtaamisen sijaan. Haastattelu tapaamisia oli aikataulullisten syiden vuoksi vaikea järjestää. Tästä syystä päädyimme yhdessä tilaajan kanssa siihen lopputulokseen, että toteutan haastattelut puhelimen välityksellä – kuitenkin ne nauhoittaen. Tallentamisessa ei ilmennyt ongelmia. Kaikista käydyistä keskusteluista tein myös nauhoituksen lomassa muistiinpanoja. Yksi haastateltavistani estyi tulemasta haastatteluun ja siksi yksi haastattelu jäi toteutumatta. Täten onnistuneita haastatteluja oli lopulta kuusi seitsemän sijaan.

6.2 Kansainvälisyyslinjalle hakeutuminen

Tässä kohtaa tutkimustuloksia kerron, mitkä asiat vaikuttivat haastateltavieni hakeutumiseen Kansainvälisyyslinjalle. Haastatteluissa oli tarkoitus löytää motiivi hakeutumiselle. Haastatteluissa kysyttiin selkeää kysymys siihen, miksi haastateltava on hakenut Kansainvälisyyslinjalle. Tutkimustehtävän mukaisesti tarkoitus oli myös kartoittaa, vaikuttavatko lähetysnäky ja lähetyskäsky Kansainvälisyyslinjalle hakeutumiseen. Lopuksi tuloksia pyritään tarkastelemaan teorian valossa ja tehdään johtopäätöksiä tutkimustehtävän mukaisesti.

Hakeutuessaan Kansainvälisyyslinjalle haastateltavien keski-ikä oli 23 vuotta. Haastateltavilla oli useita syitä hakeutumiseen. Kuudella oli yhtenä syynä itsensä etsiminen. Tämän lisäksi neljä haastateltavaa kertoi, että haluaa kasvaa omassa uskossa.

H6: Hain sen takia linjalle, että mä halusin tietää että onko lähetystyö mun juttu. Halusin kokeilla uutta ja heittäytyä Jumalan varaan. Se oli minun ensimmäinen matka minkä tein yksin. Olin silloin 20.

Kaksi muuta kertoi itsensä etsimisen lisäksi halustaan nähdä maailmaa. Esimerkiksi neljäs haastateltavista kertoi, että hänen pitkäaikainen unelmansa oli ollut nähdä Afrikka. Kaikki kuusi haastateltavaa kertoivat elämäntilanteen vaikuttaneen suuresti Kansainvälisyyslinjalle hakeutumiseen. Kaksi

haastateltavista kertoi, että omassa elämässä opiskelut olivat siinä vaiheessa, että nyt oli ollut hyvä aika hakeutua Kansainvälisyyslinjalle.

H1: No mä hain kansainvälisyyslinjalle aikalaila sillä ajatuksella, että mä olin aatellut, et mä haluaisin pitää välivuotta yliopistolta. Ja vähän niinku kasvaa ehkä ja oppia enemmän itsestäni ja Jumalasta ja sitten aattelin, että tää kansainvälisyyslinja olisi kaikista järkevin vaihtoehto siihen. Koska siinä samalla oppis just kartoittamaan sitä mikä se oma lähetysnäky sitten on; että olisko sitä kutsua maailmalle.

Motiivi Kansainvälisyyslinjalle hakeutumiseen oli kaikkien haastatteluiden kohdalla. Kaikkien haastateltavieni vastaukset olivat selkeitä. Opinnäytetyön teoriaosuudessa käyn läpi Kansainvälisyyslinjalle hakeutumisen ja lähetystyöhön lähtemisen syitä ja motiiveja.

Tehtävä vastaanotettu –kirja kertoo, että motiivi lähetystyöhön lähtemiseen voi olla jo pelkästään halu nähdä maailmaa. Kirjassa kerrotaan, että lähetystyö on Jumalan asettama hengellinen tehtävä. Jokainen kristitty on kutsuttu lähetyskäskyssä viemään Jumalan sanaa eteenpäin. Lähetystyö ei tarkoita vain tehtävää toisella puolella maailmaa, vaan se voi tapahtua myös kotimaassa. (Aro-Heinilä & Junkkaala 2008, 30–31.) Osalla haastateltavista oli tarkoituksena löytää Jumalan asettama hengellinen tehtävä, kun taas toisilla oli halu nähdä maailmaa.

Kaikki haastateltavistani kertoivat halunsa etsiä itseään. Kansainvälisyyslinjalle hakeutuessaan haastateltavani olivat nuoria aikuisia. Opinnäytetyön teoriaosuudessa ei käsitellä nuorten elämänvaiheita, koska nuorten elämänvaiheet eivät liity tutkimuksen viitekehykseen. Kuitenkin haastateltavat kertoivat, että heidän elämäntilanteensa oli yhtenä syynä siihen, miksi he olivat juuri nyt hakeutuneet Kansainvälisyyslinjalle. Tämä on luontevaa, sillä jokainen etsii paikkaansa maailmassa aikanaan.

6.3 Kokemuksia lähetysnäystä ja lähetyskäskystä

Tässä kohdassa opinnäytetyön tutkimuksen tuloksia kerron siitä mitä lähetysnäky ja lähetyskäsky tarkoittavat, ja mitä se haastateltavilleni merkitsee. Kysymys lähetysnäystä oli kaksiosainen. Ensimmäinen kysymys oli seuraava: *Miten määrittelet lähetysnäyn ja mitä se sinulle merkitsee?* Toinen kysymys oli: *Miten määrittelet lähetyskäskyn ja mitä se sinulle merkitsee?* Kyseiset kysymykset saivat haastateltavani miettimään. Haastateltavieni vastaukset tässä kohtaa kuitenkin tukivat tutkimustehtävää. Tulosten esittämisen jälkeen tutkin vastauksia teorian valossa ja teen niistä johtopäätöksiä.

Kuudesta haastateltavistani neljä kertoi, että lähetysnäky on tarkoitettu kaikille kristityille. He kertoivat, että lähetysnäky on Jumalan asettama henkilökohtainen tehtävä, joka mahdollistaa lähetyskäskyn toteutumisen.

Haastattelija: Miten määrittelet lähetysnäyn ja mitä se sinulle merkitsee?

H3: Mitä jumala minulle henkilökohtaisesti puhuu mikä on minun tehtävä ja mitä mua kiinnostaa tehdä.

Haastattelia: Miten määrittelet lähetyskäskyn ja mitä se sinulle merkitsee?

H3: Koskee kaikkia kristittyjä mutta se voi tapahtua myös suomessa. Mutta ei pelkästään täällä, vaan kaikkialla. Se on tarkoitettu kaikille.

Neljä haastateltavaani kertoi, että toteuttaakseen lähetyskäskyä ei tarvitse lähteä kauas. He kertoivat myös, että lähetystyössä ja lähetyskäskyn täyttämässä on kahta roolia: lähettäjiä ja lähtijöitä. Neljän ensimmäistä haastateltavaani kertoi, että motiivi lähetyskäskyn täyttämiseen syntyi henkilökohtaisen uskon kautta.

H1: Lähetyskäsky niinku kuuluu jokaiselle. Et sitten sehän on, että lähetyskentät alkaa ihan kotiovelta. Että lähetyskäskyä ei tarvitse hirveen kauas lähteä suorittamaan.

Kahdella kuudesta haastateltavistani oli toisenlaiset vastaukset verrattuna muihin neljään haastateltavaani. Toisen heistä vastaus lähetysnäkyyn oli selkeä. Hän kertoi, että ei ole tunneihminen. Tämän takia hän ei tunne mitään selkeää lähetysnäkyä, eikä ole ikinä lähetysnäkyä miettinyt. Lähetyskäskystä hän kertoi, että se nousee sydäimestä ja että sen saa vain osa kristityistä.

Toisen vastaus puolestaan ei antanut selkeää vastausta kysymykseen ja vastaus siirtyi muihin aiheisiin nopeasti ja haastateltava ei vastannut itse kysymykseen. Haastateltava pystyi lopuksi kertomaan, että lähetysnäyn tarkoittavan evankeliumin viemistä eteenpäin. Lähetyskäskyyn haastateltavani pystyi kertomaan, että lähetyskäsky voi olla sitä, että ihminen voi tarkistaa, onko lähetystyö Jumalan asettama tehtävä. Hän tarkoitti sillä, että lähetyskäskyn voi tarkistaa raamatusta, jos ei usko, että lähetystyö on Jumalan asettama työ.

Tutkimukseni teoria pohjaa siihen, että lähetyskäsky nousee Raamatusta. Tämä oli viimeinen kehotus ja toimeksianto meille kaikille, jonka Jeesus meille antoi ennen kuolemaansa. (Kurppa-Silva 2015, 4–5.) Lähetyskäsky on yliluonnollinen Jumalan työ, jossa Jumala henkilökohtaisella kutsumuksellaan eli lähetysnäyllä lähettää ihmisiä lähetystyöhön. Lähetystyössä on kaksi osaa: lähtijät ja lähettäjät. (Ahonen 2003, 61–61.)

Kaikkien haastateltavieni vastaukset olivat henkilökohtaisia ja yksiselitteisiä. Kaikkien haastateltavieni vastauksissa keskipisteenä oli oma usko ja haastateltavistani välittyi halu tehdä Jumalan työtä. Kuitenkin lähetysnäky on henkilökohtainen asia, ja sitä on varmasti vaikea avata haastatteluissa. Tarkoitin tällä sitä, että ihminen voi tuntee halua lähteä ulkomaille tekemään Jumalan työtä, mutta käsite lähetysnäystä voi olla vieras. Tämä näky mielestäni selvästi haastatteluissa ja vastauksissa.

6.4 Kansainvälisyyslinjan vaikuttaminen lähetysnäkyyn ja tulevaisuuden näkymät lähetystyössä

Tässä kohtaa tutkimustani kerron, vaikuttiko Kansainvälisyyslinja haastateltavieni lähetysnäkyyn, ja onko Kansainvälisyyslinjalla vaikutusta lähetystyöhön lähtemiseen. Tämän osion lopussa tuloksia pyritään arvioimaan teorian valossa. Lopuksi niistä tehdään johtopäätöksiä. Haastattelukysymys oli

selkeä: ”Muuttuiko lähetysnäky Kansainvälisyyslinjan aikana tai syttyikö lähetysnäky Kansainvälisyyslinjan aikana?”.

Haastatteluissa huomasin, että oman henkilökohtaisen lähetysnäyn kertominen oli johdannainen siihen, miten lähetysnäky määriteltiin ja mitä se itselle merkitsi. Haastatteluissa oma henkilökohtainen usko oli vahvasti läsnä sekä sen ymmärtäminen mikä on minun tehtäväni ja että pystyn minulle asetettuun tehtävään.

Neljä kuudesta haastateltavastani kertoi, että heillä oli ennen Kansainvälisyyslinjaa jonkinlainen lähetysnäky. Näistä neljästä haastateltavastani kolme kertoi lähetysnäyn vahvistuneen linjan aikana. Samat henkilöt kertoivat myös, että heidän uskonsa vahvistui lähetysnäyn lisäksi linjan aikana. Yksi haastateltavistani puolestaan kertoi, että hän ei huomannut muutosta omassa lähetysnäyssään, vaikka hänellä se oli jo entuudestaan.

H1: Niin se varmaan vahvasti sitten sitä omaa lähetysnäkyä, et pystyi pärjäämään myös siellä ulkomailla.

H6: Lähetysnäky vahvistu ja laajentui. Musta ei tuntunut, että oon lähetystyössä, vaan työssä ja se oli helpottava. Lähetysnäky ei ollut vaan lähetysnäky. Vaan se oli näky. Kaikki oli luonnollista mikä vahvasti sitä näkyä ja kaikkee uskoa.

Kaksi kuudesta haastateltavastani ei kokenut, että heillä olisi ollut lähetysnäky ennen Kansainvälisyyslinjaa. Toinen heistä kertoi, että lähetysnäky ei muuttunut mihinkään suuntaan linjan aikana, vaikka Kansainvälisyyslinja toi uutta tietoa ja antoi paljon hengellisen elämän kasvuun. Sama haastateltavani kertoi myös, että ei ole ihmisenä kovin tunteellinen mikä varmasti vaikuttaa asiaan.

Toinen näistä kahdesta henkilöstä kertoi, että hänellä ei ollut lähetysnäkyä ennen Kansainvälisyyslinjaa, eikä lähetysnäky syttynyt hänelle Kansainvälisyyslinjalla ollessa. Haastattelussa hän kertoi kuitenkin, että lähetysnäky jäi linjan aikana kytemään.

H4: Ei syttynyt mutta jäi kytemään ja sitten 3 vuotta sen jälkeen se siemen alkoi kasvaa.

Kyseinen haastateltava kertoi, että on tällä hetkellä lähetyslinjalla ja on menossa lähetystyöhön. Hän kertoi, että yleisesti kaikki, jotka käyvät Kansainvälisyyslinjan, ovat nuoria ja isojen päätösten tekeminen siinä iässä voi olla vaikeaa. Tämän vuoksi vuosien jälkeen Kansainvälisyyslinjalta jäänyt siemen lähetystyöhön kantoi hedelmää hänen kohdallaan nyt.

Haastattelussa tuli ilmi, että kyseiselle haastateltavalleni Jumala oli asettanut suunnaksi lähetystyön. Viiden muun haastatteluissa tuli ilmi, että he lähtevät lähetystyöhön, jos Jumala heidät lähettää ja Jumala näin tahtoo. Yksi heistä lisäsi, että kokee nyt jo, että näin tulee myös käymään.

H2: kyllä jos tulee kutsu ja luulen että tulee.

Tutkimustehtäväni oli myös kartoittaa Kansainvälisyyslinjan toimintaa ja sen vaikuttavuutta lähetysnäkyyn. Tutkimukseni teoriaosuudessa kerron siitä, että lähetystyö on kaikkien tehtävä. Vastausten perusteella voidaan todeta, että Kansainvälisyyslinja tarjoaa mahdollisuuden etsiä omaa lähetysnäkyä ja tukee etsijää samalla. Kuitenkaan lähetysnäyn muutos tai syttyminen ei välttämättä johdu Kansainvälisyyslinjasta, vaan siihen vaikuttaa myös henkilökohtainen usko ja Jumalan asettama henkilökohtainen suunnitelma. Kansainvälisyyslinja avaa ymmärtämään, että lähetystyö voi olla henkilön oma juttu, mutta lähetystyöhön lähteminen on lopulta Jumalasta sekä henkilökohtaisesta uskosta kiinni.

Tutkimustulosten perusteella voidaan todeta, että Kansainvälisyyslinja ei välttämättä muuta lähetysnäkyä, koska lähetysnäky tulee Jumalalta, mutta Kansainvälisyyslinja mahdollistaa lähetysnäyn etsimisen hengellisessä ympäristössä. Lähetysnäyn muutoksella tarkoitetaan tässä kohtaa oman lähetysnäyn syyntymistä eli oman tehtävän löytämistä tai sen ymmärtämistä paremmin omassa elämässä. Lähetysnäky ei ole yksi selitteinen asia, mutta kyseisten kysymysten perusteella voidaan todeta, että osalle haastateltavilleni se näyttäytyy yksiselitteisesti, koska heidän vastauksensa olivat selkeitä ja yksiselitteisiä lähetysnäkyyn liittyen. Osan haastateltavieni vastaukset eivät olleet yksiselitteisiä. Haastatteluista ilmeni, että lähetysnäyn käsite oli heille vieraampi, mutta silti he ovat kokeneet tehneensä kristillistä työtä. Lähetysnäyn teoria viittaa

siihen, että jokainen, kenen tavoite on viedä evankeliumia eteenpäin, tekee kristillistä työtä. Tutkimuksen teorian valossa sekä haastattelujen perusteella voidaan todeta, että omaa lähetysnäkyä voi toteuttaa, vaikka ei sitä konkreettisesti tuntisi tai löytäisikään.

6.5 Kokemukset Kansainvälisyyslinjasta

Yksi tutkimukseni tehtävistä oli tutkia, pystyykö Kansainvälisyyslinjaa kehittämään niin, että se tukisi lähetysnäkyä linjalla paremmin sekä miten Kansainvälisyyslinjaa pystyisi kehittämään muuten paremmaksi. Tässä kohtaa tutkimukseni tuloksia kerron haastateltavieni kokemuksista Kansainvälisyyslinjalta. Tavoitteena oli löytää tietoa Kansainvälisyyslinjan tämänhetkisestä tilanteesta sekä siitä, mitkä olisivat hyviä kehityskohteita. Lopuksi pyrin tarkastelemaan tutkimustuloksiani teorian valossa ja tekemään niistä johtopäätöksiä, jotka tukevat tutkimustehtävääni.

Kansainvälisyyslinjasta kaikilla haastateltavillani oli sekä hyviä että myös huonoja kokemuksia. Vastauksissa näkyi myös ristiriitaisuutta, mikä johtui jokaisen haastateltavan henkilökohtaisesta kokemuksesta Kansainvälisyyslinjalta sekä Kansainvälisyyslinjan käymisen ajankohdasta.

Lähijaksoa pidettiin yleisesti tukevana ja haastateltavieni mukaan opettajilla oli hyvä ammattitaito työhönsä. Yksi haastateltavistani kertoi sen ylittäneen odotukset, miten paljon kuudelta viikolta voi saada itselleen. Hän kertoi, että Kansainvälisyyslinjalta sai niin hyviä ystäviä, että oli vaikea lähteä ulkomaanjaksolle. Kolme kuudesta kertoi, että aluekoordinaattori Anne Tuovisen tunti oli ollut hyvä.

H1: Opettajilta oli hyvä kontakti koko ajan. Kotimaan jakso oli hyvä. Opetus ok. Raamattuopetusta ja sitä voisi olla vieläkin enemmän. Tuovisen Annen opetus lähtemisen psykologiasta oli todella hyvä koska sitten tiesi enemmän, että mitä tulee vastaa.

Kyseinen haastattelukysymys oli vaikeaa analysoida, koska kaikilla haastateltavillani oli erimittainen lähi- ja ulkomaanjakso. Se on mielestäni jo haastattelutulos itsessään. Lähijaksot kestivät viikosta kuuteen viikkoon. Myös ulkomaanjaksot olivat erimittaisia. Jaksoja pystyi järjestämään oman elämäntilanteen mukaan. Joustavuus koettiin positiivisena asiana Kansainvälisyyslinjalla. Kolme haastateltavistani kertoi, että oli mukavaa, kun sai itse päättää, minne lähtee ulkomaanjaksolle ja kaikki asiat järjestyivät.

Kuitenkin melkein kaikki haastateltavani kertoivat jossain vaiheessa haastattelua, että negatiivista oli paluu ulkomaanjaksolta. Kokemus oli, että olisi tarvittu jokin yhteinen kokoontuminen – tukea siihen, miten asioita käsitellään kotoutumisessa takaisin Suomeen. Yksi haastateltavistani kertoi, että hänelle tuli kulttuurishokki hänen palatessaan Suomeen. Toinen haastateltavistani kertoi myös, että tärkeää olisi käydä linjan aikaisella lähijaksolla ulkomaanjakson paluuvaihetta yhdessä läpi.

H5: Kotoutuminen oli vaikeaa siihen olisi tarvinnut apua. Sieltä tuli vaan ja normi elämä jatkui ja tuli oli että tapahtuiko mitään äsken.

Joustavuus ja henkilökohtaiset toiveet esimerkiksi ulkomaanjaksosta koettiin yleisesti positiivisina asioina. Kuitenkin kaksi haastateltavista koki sen myös negatiivisena asiana. Toinen heistä kertoi, että hänen ulkomaanjaksonsa kohdehenkilö ei edes tiennyt opettajien nimiä. Myös osa haastateltavista koki informaation kulun ulkomaille negatiivisena.

Kehityskohteista kaikilla haastateltavistani oli sanottavaa ja ne olivat suoraan verrattavissa kokemuksiin linjasta. Yksi haastateltavistani kertoi, että laskutus- ja raha-asiat eivät ole ajanmukaisia. Ne olisi hyvä olla virtuaalisessa muodossa. Hän kertoi myös, että Raamatun opetusta olisi hyvä olla enemmän, vaikka sitä tällä hetkellä onkin. Haastateltava kertoi myös, että lähetysnäystä tulisi puhua ja opettaa sekä siitä, onko lähettäjä vai lähtijä.

H1: Mielestäni siinä kannattaisi kehittää siihen, että pystyisi näyttämään ihmisille, että on selvästi kahta, niin et on kahta eri roolia,

on lähtijöitä ja lähettäjiä. Kaikille kyllä löytyy paikkansa lähetystyön piiristä.

Neljä kuudesta kertoi myös, että Kansainvälisyyslinjalla voisi puhua enemmän lähetysnäystä sekä lähetyskäsystä. Linjalla voitaisiin opettaa löytämään oma paikka Jumalan valtakunnassa. Yksi näistä neljästä kertoi tähän perusteluksi, että on hyvä keskustella paljon asiasta, koska linjalaiset ovat usein nuoria. Myös tavoitteellisuutta ja parempaa organisointia jaksoihin oli haastateltavieni toiveissa. Yksi haastateltavistani kertoi, että opettajien olisi hyvä muistaa se, että ulkomaanjakso on monelle ensimmäinen kerta ja siinä tulisi ottaa huomioon kaikkien tarpeet.

Kyseistä tutkimustulosta on vaikeaa tutkia teorian valossa, vaikka Kansainvälisyyslinjalla onkin yhtenäinen opetussuunnitelma. Tutkimukseni haastateltavat kävivät läpi erilaisen opetussuunnitelman miltä näyttäytyy tällä hetkellä. Se miksi opetussuunnitelma ei ole yhdenmukainen on se, että se muuntautuu kurssien mukaan. Tällä voi olla vaikutusta tutkimustulokseen. Tuloksissa tämä tuli ilmi monessa kohtaa. Kansainvälisyyslinjan opetus koettiin yleisesti toimivana, vaikka lähijakso olikin eripituinen. Yleisesti Kansainvälisyyslinja oli turvallinen ja ymmärtäväinen. Kansainvälisyyslinja tukee uskovaisten matkaa.

Kuitenkin yhtenäisyys jaksojen ajoissa tukisi sitä, että jokainen Kansainvälisyyslinjan käynyt saisi yhdenmukaista opetusta sekä tukea. Myös lyhyeltä aktiomatkalta eli ulkomaanjaksolta palaamisen jälkeen olisi tärkeää tukea linjalaisia palaamaan Suomen arkeen. Haastatteluissa tuli ilmi, että sitä on vaikea järjestää koska ulkomaanjaksolta palataan eri aikaan.

7 POHDINTA

Pohdinta kappaleessa käyn läpi opinnäytetyöni prosessia sekä pohdin tutkimustuloksia tutkimuskysymysteni kautta. Lisäksi tarkastelen myös työni luotettavuutta sekä työni eettistä näkökulmaa.

7.1 Prosessin kuvaus ja tunnelmat

Opinnäytetyö oli innostava projekti alusta asti. Tutkimustehtävän saaminen tilaajalta tuntui heti mielenkiintoiselta. Tapasimme tilaajan kanssa muutaman kerran, ja tilaaja kertoi selkeästi mitä he tutkimukselta toivoivat. Tilaaja oli koko prosessin ajan läsnä ja saatavilla. Tämä antoi minulle tunteen, että en ole yksin tutkimukseni kanssa. Kansanlähetysohjelma antoi minulle myös mahdollisuuden käyttää heidän kirjastoaan sekä tietokantojaan. Tilaajalla oli myös minulle paljon kirjallista materiaalia, jota pystyin käyttämään tutkimukseni teoriaosuudessa.

Tutkimukseni oli tarkoitus tehdä ensin sekä laadullisena että määrällisenä siten, että usealle Kansainvälisyyslinjan käyneelle opiskelijalle olisi lähetetty kyselylomake sähköisesti ja sitä tukemaan olisi tehty muutama laadullinen teemahaastattelu. Kuitenkin teoriaa kirjoittaessa selvisi heti, että on vaikeaa tutkia numeraalisesti henkilökohtaista uskoa, ja tätä kautta henkilökohtaista lähetysnäkyä. Sovimme yhdessä tilaajan kanssa, että tutkimus toteutetaan ainoastaan laadullisena tutkimuksena.

Opinnäytetyöni tekeminen alkoi keväällä 2016 ennen kesää. Hyvin nopeasti siitä aloitin teorian kirjoittamisen. Teorian kirjoittamisessa opinnäytetyöni lähti vauhdikkaasti käyntiin – jopa niin vauhdikkaasti, että en miettinyt mikä on tutkimustehtävääni tukevaa tekstiä. Huomasin nopeasti, että minulla oli opinnäytetyössäni paljon teoriaa, joka ei tukenut tutkimustehtävääni. Jouduin rajaamaan teoriaa useaan kertaan koko prosessin ajan. Tietoa lähetystyöstä sekä opinnäytetyöni tilaajasta löytyi hyvin. Lähetysnäyn tutkimisesta kertovaa

teoriaa ei puolestaan löytynyt. Tämä on ymmärrettävää, sillä on vaikea tutkia asiaa, joka on henkilökohtainen.

Tutkimukseni haastattelut suunniteltiin tehtäväksi kesällä 2016. Haastattelut toteutettiin heinäkuussa 2016. Haastattelut sovittiin ja haastateltavat valittiin yhdessä tilaajan kanssa tutkimustani varten. Tapasin melkein kaikki haastateltavani Hausjärven Ryttylän Kansanlähetysofistolla ennen haastatteluita. Haastattelut oli tarkoitus järjestää ensin ryhmähaastatteluna. Ajattelin aluksi sen tukevan parhaiten tutkimustehtävää. Nopeasti huomasin, että aikatauluja oli vaikea järjestää. Lopuksi haastattelut järjestettiin puhelimen välityksellä. Tämä onnistui mielestäni hyvin. En usko, että haastatteluiden lopputulos olisi muuttunut, vaikka haastattelut olisi toteutettu kasvotusten, sillä haastattelukysymykset olivat yksinkertaisia ja helposti ymmärrettäviä.

Haastatteluiden jälkeen litteroin haastattelut. En ollut ennen litteroinut ja se oli mielestäni haastavaa. Kirjoitin puheet jopa liiankin tarkkaan, koska huomioin kaikki köhimiset ja miettimiset. Kuitenkin olin tyytyväinen lopputulokseen, koska sisällönanalyysi toimi hyvin. Vaikka sisällönanalyysi toimi hyvin, oli minun vaikeaa kirjoittaa sujuvaa tekstiä tutkimustuloksiin. Luulen, että tähän vaikuttaa se, että minulle on haastavaa saada ajatukseni tuotettua kirjalliseen muotoon.

Sain prosessin valmiiksi aikataulussa ja olen tutkimukseeni tyytyväinen. Tietenkin on monta asiaa, jotka tekisin toisin, jos aloittaisin opinnäytetyöni tekemisen alusta. Minun on hankalaa tuottaa tekstiä, vaikka ymmärtäisinkin asian hyvin ja pystyisin sen toiselle sanoittamaan. Tämä näkyi koko opinnäytetyöni tekemisen ajan. Tämä onkin se suurin asia, miksi tekisin monta asiaa uudella tavalla, jos aloittaisin opinnäytetyöni tekemisen alusta. Opinnäytetyön tekemisen alussa en oikein ymmärtänyt mitä tulee tehdä ja missä vaiheessa, koska käsitteet eivät olleet minulle tuttuja. Kun ymmärsin prosessia paremmin, minulle tuli halu tehdä opinnäytetyöhöni muutoksia. Kuitenkin suurten muutosten tekeminen vaikutti kaikkeen, ja jouduin muokkaamaan monta asiaa, jotta tutkimustehtäväni ei kärsisi.

7.2 Eettisyys ja tulosten pohdintaa

Opinnäyte oli haastava monella tapaa ja yksi haasteista oli teorian löytäminen. Lähetystyöhön liittyviä tutkimuksia on useita ja teoriaa lähetystyöhön on paljon. Se ei kuitenkaan vastaa suoraan minun tutkimustehtävääni. Opinnäytteessä viitekehysesni on lähetysnäyssä ja siihen liittyvää teoriaa löysin niukasti. Tutkimuksen teoriaosuus olisi ollut laajempi, mikäli tutkimuksessani olisi tutkittu lähetystyötä. Tutkimukseni luotettavuutta tulee arvioida teorian niukkuuden vuoksi.

Haastateltavat tutkimustani varten valittiin yhdessä tilaajan kanssa, mutta viimeisen päätöksen teki tilaaja oman tuntemuksensa mukaan. Haastateltavieni vastaukset olivat yksiselitteisiä ja niitä oli vaikea yhdistää teorian kanssa. Todennäköistä on, että haastatteleamalla lisää Kansainvälisyyslinjan käyneitä henkilöitä tulos olisi voinut olla laajempi ja erilainen. Tutkimuksessani haastateltavieni kohdalla Kansainvälisyyslinja ei välttämättä vaikuttanut suoraan lähetysnäkyyn, mutta vahvasti sitä, sillä sitä oli mahdollista etsiä hengellisessä ympäristössä. Tutkimukseni otos on kuitenkin pieni.

Kansainvälisyyslinjan kehittämiskohteet olivat selkeät. Pääosin Kansainvälisyyslinja koettiin positiivisena, ymmärtäväisenä sekä turvallisenä. Haastateltavien vastaukset koskien Kansainvälisyyslinjan kehittämiseen olivat konkreettisia. Tutkimuksessa tulee huomioida, että kyse on haastateltavien henkilökohtaisesta kokemuksesta.

Opinnäytetyöni vastaa tutkimustehtävää ja se on kaikkein tärkeintä. Pääsin opinnäytetyössäni tavoitteisiin ja sain tutkimukseni valmiiksi, vaikka minulla olikin suuria haasteita kirjoittamisen ja tekstin tuottamisen kanssa. Prosessi oli minulle kasvua. Prosessin läpikäymisessä jouduin pysähtymään sekä miettimään asioita. Seuraavan kerran, kun teen vastaavanlaisia kirjoittamistöitä, pystyn toteuttamaan itseäni ja tutkimustehtävääni paremmin.

LÄHTEET

- Aeschliman, Gordon 2003. Maximum impact short-term mission. The God-commanded repetitive deployment of swift. Temporary non-professional missionaries. Minnesota U.S.A. Stemin Oy.
- Ahonen, Risto A. 2000. Lähetys uudella vuosituhanella. Maailmanlähetyksen teologiset perusteet. Suomen lähetysseura. Saarijärvi. Offset Oy.
- Ahonen, Risto A. 2003. Lähetys rajojen ylittäjänä. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. Jyväskylä. Gummerus kirjapaino oy.
- Arffman, Kaarlo 2011. Kristinuskon historia. Tie Roomalaisen maailman uskonnoksi. Helsinki. Edita.
- Aro-Heinilä, Irja & Junkkaala, Eero (toim.) 2008. Tehtävä vastaanotettu. Lähetysten lyhyt mutta hauska oppimäärä. Helsinki: Suomen Lähetysseura.
- Brattston, David 2014. Traditional Christian Ethics. Volume one: An introduction and indexes. WestBow press. Bloomington.
- Hakala, Juha T. 2009. Uusi graduopas. Helsinki: GAUDEAMUS.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2014. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.
- Kansanlähetysohjeisto i.a. Kansainvälisyyslinja. Opintolinjat. Viitattu 10.4.2016 <http://kansanlahetysohjeisto.fi/opintolinjat/kansainvalisyyslinja/>
- Kansainvälisyyslinjan opetussuunnitelma 2012. Suomen ev.lut. Kansanlähetysohjeisto. Viitattu 10.4.2016.
- Kurppa-Silva, Salla 2015. Lähettäjän opas. Suomen ev.lut. Kansanlähetysohjeisto. Ylöjärvi: Katajamäki Print & Media Oy.
- Lehtiö, Pirkko & Sääksi, Tuula 2007. Kun jää sulaa. Punnittua puhetta lähetysohjeistä. Vaasa: Arkmedia Oy.
- Lähetysohjeisto 2012. lähetysohjeisto. Mitä on lähetysohjeisto? Viitattu 6.4.2016 <http://www.lahetysohjeisto.com/lahetysohjeisto/>
- Norvanto, Jukka 2015. Rajatonta rakkautta. Lähetyskäsky Matteuksen Evankeliumissa. Perussanoma Oy.
- Rämä, Timo 1997. Kotikulmilla maailmantoreille. kansanlähetyksen 30-vuotisjuhlakirja. Pieksämäki: Raamattutalo.

- SEKL 2016. Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys. Tietoa meistä. viitattu 10.4.2016 <http://sekl.fi/suomen-evankelisluterilainen-kansanlahetys/>
- Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Tammi.
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1938 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.
- Väliaho, Juha 1987. Näkyä toteuttamassa. Lähetystriologian osa 2. Jyväskylä: Gummerus Oy.

LIITE 1: HAASTATTELURUNKO

Haastattelukysymykset

1. Ketä olette?
2. Miten määrittelet lähetysnäyn?
  - Mitä se sinulle merkitsee?
3. Miten määrittelet lähetyskäsken?
  - Mitä se sinulle merkitsee?
4. Miksi hait kansainvälisyyslinjalle?
  - Oliko sinulla minkälaisia odotuksia ja tavoitteita?
  - Vastasiko kansainvälisyyslinja odotuksia/tavoitteita?
5. Jos sinulla oli jonkinlainen lähetysnäky ennen linjaa, muuttuiko lähetysnäky linjalla?
  - Pystytkö mainitsemaan tietyn hetken?
6. Jos sinulla ei ollut lähetysnäkyä ennen linjaa, syttyikö sinulle lähetysnäky linjalla?
  - Pystytkö mainitsemaan tietyn hetken?
7. Mitä olisitte toivonut linjalta enemmän?
  - mitkä ovat linjan risut ja ruusut?
8. Miten lähetysnäkyä pystyisi kasvattamaan linjalla, jos siihen on tarvetta?
9. Onko sinulla jatkossa mietteissä lähteä lähetystyöhön?